

Concert dedicat a Enric Granados

Cor femení de Granollers

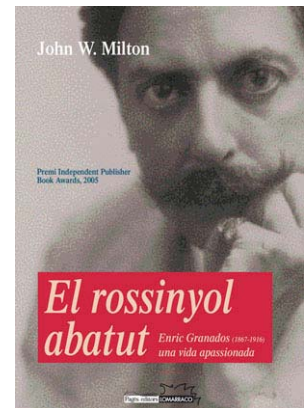
Biblioteca de Montornès

22 d'octubre de 2008 - 21:00

Introducció

L'activitat *Parlem de llibres* de la Biblioteca de Montornès del Vallès és una tertúlia literària que es realitza cada tres setmanes.

La del 22 d'octubre tracta del llibre *El rossinyol abatut* de l'escriptor i periodista John W. Milton. Aquesta obra vol recrear una íntima biografia del compositor català Enric Granados destacant els trets més rellevants de la seva trajectòria, desvelant els misteris d'una existència complicada, romàntica i amb final tràgic. S'hi pot retrobar l'odissea de l'artista, des dels contratemps i fracassos fins als èxits i triomfs, des de Catalunya fins a Londres, passant per Madrid, París, Nova York i Washington.

Un cop finalitzada la tertúlia, el Cor Femení de Granollers dedicarà un concert a la música coral d'Enric Granados.

Esperem que gaudiu de la vetllada.

Programa

La maja de Goya
El majo tímido
Serenata

Danza española núm. 5 (Andaluza)

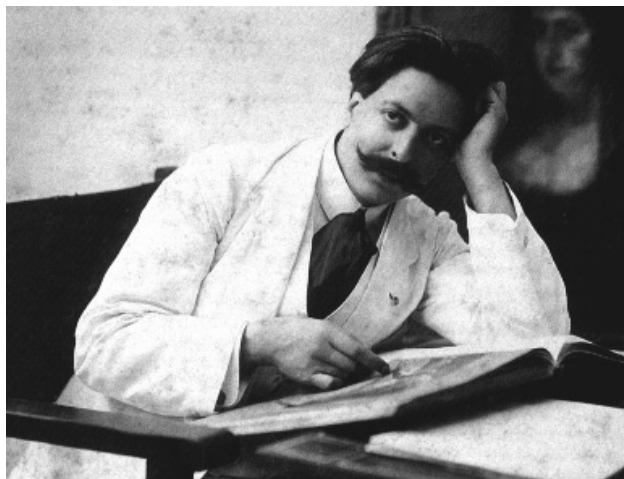
Mignon
Balada
Cançó de gener

Biografia d'Enric Granados (1867 – 1916)

Pianista i compositor català conegut especialment per les seves obres per a piano.

Va néixer a Lleida, però els estudis musicals els va cursar a Barcelona amb Felip Pedrell, figura clau del nacionalisme musical català i espanyol i, més tard, a França amb Charles Wilfrid de Bériot.

Des de 1889 va viure a Barcelona i va treballar com a concertista de piano i com a professor.

La seva reputació com a intèrpret va ser molt gran.

Compongué una obra mestra: la *suite* per piano *Goyescas* (dos volums 1912 i 1914), inspirada en les obres del pintor espanyol Francisco de Goya, fruit de la conjunció del piano romàntic, intimista i de gran virtuosisme, i la recreació de la *tonadilla*, convertida en un *lied* romàntic espanyol. Diversos temes de la *suite* els va utilitzar més tard en una òpera titulada també *Goyescas* (1916), que conté el famós *Intermezzo* per a orquestra.

Goyescas havia d'estrenar-se a París, però la Primera Guerra Mundial ho va impedir. Es va representar per primer cop al Metropolitan Opera House de Nova York.

De la resta de produccions destaquen les dotze danses espanyoles per a piano i les *Canciones amatorias*.

Va morir el 24 de març de 1916 a bord del *SS Sussex*, enfonsat durant la Primera Guerra Mundial al canal de la Mànega per un submarí alemany. Granados tornava a Espanya després de l'entrena de *Goyescas* als Estats Units.

Cor Femení de Granollers

El Cor Femení de Granollers es va fundar l'any 2007.

La seva primera actuació la va realitzar el dia 6 de juny de 2008 a Barcelona.

Com el seu nom indica, és un cor format exclusivament per dones i és per aquest motiu que el seu repertori es basa en música coral per a veus blanques de diferents compositors i estils.

Plantilla de cantaires

Sopranos

Roser Blasco
Mercè Bufí
M. Àngels Encinas
Manoli Conejero
Montserrat Farell
Eli Gascón
Assumpta Graupera
Montserrat Margó
Maria Rosa Oliver
Victòria Pedraza
Maria Teresa Piella
Carme Roca
Sílvia Rubio
Maria Soler
Dolors Taulats
Carme Terés

Mezzosopranos

Yolanda Folch
Alba Jordan
Olga S.
Núria Torredemer
Rosa Ventura
Carolina Vidal

Contralts

Conxita Canal
Joaquima Colomina
Mercè Font
Maria Llop
Assumpció Nuri
Sílvia Pérez

Director

El director del Cor Femení de Granollers des de la seva fundació és en Marc Dosaiguas.

Va iniciar els estudis musicals a Granollers i posteriorment a Barcelona on féu classes de cant, piano, saxo i trompeta.

Com a cantaire l'any 1996 va ingressar al Cor de Cambra del Vallès Oriental. El 2003 a l'Orfeó Català, cor resident del Palau de la Música Catalana. Actualment continua cantant a l'Orfeó Català.

Durant els seus estudis ha dirigit petites formacions musicals i vocals i ha realitzat cursos de direcció a la Federació Catalana d'Entitats Catalanes i amb prestigiosos directors de cors com Christian Grube i Harry Christophers.

Sotsdirectora i pianista acompanyant

La sotsdirectora i pianista acompanyant del Cor Femení de Granollers des de la seva fundació és la Marta Dosaiguas.

Va iniciar els estudis de piano i violí a Granollers. Actualment està cursant la titulació superior com a intèrpret de piano a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC).

Com a cantaire, l'any 1997 va ingressar al Cor Infantil Amics de la Unió de Granollers i el 2006 al Cor de Cambra del Vallès Oriental, en el qual encara continua cantant.

També ha fet cursos de direcció amb els directors Òscar Boada, Daniel Mestres i Christian Grube.

La Maja de Goya

De Goya sabréis, sin duda,
que fue un pintor sin igual,
pero no que fue un gallardo
y desenvuelto galán.

Por su estudio desfilaron
desde la manola audaz
hasta la dama tapada,
a quien Goya hizo inmortal.

Era ingenioso y valiente
hasta la temeridad...
Mezcla de señor y majo,
de torero y militar...

En fin, era Goya y Goyas
hizo Dios uno y no más.
Caballero cual nadie,
amador, tierno y audaz...

Y lo que ocurrió a aquel hombre
ahora mismo a escuchar vais.
Que los hombres de estos tiempos
oigan, comparen y ¡en paz!

A una dama, gran señora,
y muy famosa beldad,
allá junto al Manzanares,
enseñóla Goya a amar.

Cierta mañana de julio,
de limpidez estival,
Goya y la dama del cuento
dialogaban a la par.

Él, que en todo era artista,
mirábala con afán,
en ese traje sin traje
único que Dios nos da.

Rompen de pronto el silencio
tres golpes que de fuera dan
y una voz que dice firme:
-Abrid a quien no esperáis.

Y antes de que la sorpresa
permitiera razonar
cedió al empuje la puerta
y un hombre asomó la faz.

Sólo pudo la cabeza
la hermosa dama tapar:
el resto de sus encantos
quedaron en libertad.

Goya interpuso su cuerpo
entre ella y su gavilán,
que era marido celoso,
como ya se supondrá.

-¿Qué queréis?- pregunta Goya.
-La hembra que me arrebatáis.
-¿Es vuestra?- el pintor replica.
-La ley me la dio por tal.

-Si es vuestra- le arguye Goya
-bien hacéis si la buscáis;
más ved que la hembra que escucha
no ha sido vuestra jamás...

-Lo veré- dice el galán-,
que si es vuestra, en viendo el cuerpo,
sabréis si es la que buscáis.

Y así fue que el gran celoso
dio una vuelta y otra más
en torno de aquel desnudo
de belleza excepcional.

Hasta que no hallando nada
que le hiciese sospechar,
saludó y al salir dijo:
-Me equivoqué, perdonad.

Y así se salvó la dama
de aquel marido tenaz
que nunca supo, cual Goya,
de la belleza gozar.

Porque hay maridos que tienen
cerca de sí una beldad
y no saben detallarla
si por ella preguntáis.

Eso hizo Goya, aquel Goya
majo, artista y militar,
que a los hombres dominaba
y a las hembras mucho más.

¡Yo no olvidaré en mi vida
de Goya la imagen gallarda y querida!
¡No hay hembra ni maja o señora
que a Goya no eche de menos ahora!

Si yo hallara quien me amara
como él me amó,
no envidiara, no, ni anhelara
más venturas ni dichas yo.

El Majo Tímido

Llega a mi reja y me mira
por la noche un majo
que en cuanto me ve y suspira
se va calle abajo.

¡Ay, que tío
más tardío!
Si así se pasa la vida
estoy divertida.

Si hoy también pasa y me mira
y no se entusiasma,
pues le suelto este saludo:
Adiós, Don Fantasma.

¡Ay, que tío
más tardío!
Odián las enamoradas
las rejas calladas.

Serenata

Ya apagan los astros su luz amarilla,
ya mueven los ecos de amante laúd.
y allà en el Oriente fulgor vago brilla.
Tú sigues en medio de tal maravilla,
durmiendo en quietud.

Mignon

Je pense à toi
quand le soleil se lève,
j'y songe encore
lors qu'il finit son cours.

Pendant la nuit
si quelquefois je rêve,
c'est encore toi
Que je chéris toujours.

*Jo penso en tu
quan el sol es lleva,
i encara t'evoco
quan fineix el seu curs.*

*I durant la nit,
si algun cop somio,
tornes a ser tu
la que sempre adoro.*

Balada

En aquesta terra aimada
hi ha fades encantadores!
Encantada estic jo d'amor,
d'amor!

En aquesta terra aimada
encantada estic d'amor.
Mon pastor m'oblida
i perdo a moments la vida!
Pobreta de mi!

Cançó de gener

La sabateta, la sabatona,
la sabateta que empresona
ton peu galant, ton peu lleuger,
aquesta nit d'Epifania,
si fos de tu, la posaria
en la finestra del carrer.

A mitjanit veuràs que arriba
dels tres Sants Reis la comitiva
i el més vellet somriu mirant
la sabateta, la sabatona,
la sabateta que empresona
ton peu lleuger, ton peu galant.

Ja la finestra el rei escala,
i amb la juguina que et regala
sens fer remor omple afanyós
la sabateta, la sabatona,
la sabateta que empresona
ton peu lleuger, ton peu galant.

I si demà tan tost llevada
surts a guaitar, oh estimada...
t'oferirà mon cor amant
la sabateta, la sabatona,
la sabateta que empresona
ton peu lleuger que estimo tant.

Agraïments

El Cor Femení de Granollers vol donar les gràcies a la Biblioteca de Montornès per haver-nos cedit el seu espai i poder fer aquest recital.

També volem donar les gràcies a la moderadora de la tertúlia i cantaire del cor Dolors Taulats per haver organitzat aquest concert.